

Matkaraportti ICMDA:n Euraasian alueen konferenssista. Jukka Knuutila

Osallistuin ICMDA:n Euraasian alueen konferenssin ja varsinaista konferenssia edeltäneeseen prekonferenssiin 7.-14.9.2008 Schladingissa Itävallassa.

Prekonferenssi alkoi sunnuntaina 7.9. illalla, mutta ehdin paikalle vasta myöhään yöllä. Varsinainen ohjelma alkoi 8.9. aamulla. Prekonferenssissa oli aamuisin yhteistä ohjelmaa ja iltapäivisin jakauduttiin kanaviin, jotka jatkuivat koko esikonferenssin ajan. Minä osallistuin HIV-kanavaan. Prekonferenssiin osallistui arvioni mukaan muutamia satoja, joista suurin osa oli lääkäreitä, mutta mukana muitakin terveydenhuollon ammattilaisia. HIV kanavaan osallistui runsas 30 henkeä. Siinä käsiteltiin HIV tilannetta ja eri järjestöjen HIV työtä. Luennoitsijat olivat varsin asiantuntevia, heitä oli Afrikasta, Intiasta ja Euroopasta. Monilla oli kokemusta HIV projekteista Afrikassa sekä monilla kokemusta alkavasta HV työstä Itä-Euroopassa ja Keski-Aasiassa. HIV kanavan tavoitteena oli verkostoituminen ja resurssien jakaminen. Erityisesti kokemusten ja resurssien jakamisesta on hyötyä Itä-Euroopan ja Keski-Aasian HIV projekteille. ICMDA:lla on oma HIV initiative.

Prekonferenssin aikana oli mahdollisuus tutustua oman kanavan osallistujiin ja yhteisen aamupäiväohjelman, ruokailujen ja iltaohjelman puitteissa myös muihin osallistujiin. Kaikki ohjelma tapahtui suhteellisen pienellä alueella, joten samoja ihmisiä tapasi usempia kertoja.

Varsinainen konferenssi alkoi keskiviikko iltana 10.9. ja kesti sunnuntaihin. Itse jouduin lähtemään aikaisin sunnuntai aamuyöstä, joten sen ohjelma jäi väliin. Ohjelmassa oli aamuisin yhteinen raamattutunti ja sen jälkeen yleisluento. Molemmat olivat erittäin hyviä ja hyvien luennoitsijoiden pitämiä. Raamattutunnit piti Oxfordin yliopiston matematiikan professori. Yleisluentojen pitäjänä oli joka päivä eri henkilö. Konferenssiin osallistui yli 700 lääkärinä ja muuta terveydenhuollon työntekijää yli 60 maasta, 46 Euraasian maasta ja 20 maasta muualta maailmasta.

Varsinaisen seminaarin aikana oli valtava määrä vaihtoehtoisia seminaareja iltapäivisin. Rinnakkaisia seminaareja oli parhaimmillaan lähes 20, mikä teki vaikeaksi valita seminaaria ja toisaalta seminaaripaikkoja tarvi järjestää kauempaa, mikä vähensi osallistujia näihin seminaareihin. Itse pidin kaksi seminaaria, ensin lääkintälähetyksen nyky- ja tulevaisuuden haasteista. Tähän seminariin osallistui noin 30 henkeä. Toisen pidin HIV:n epidemiologisesta tilanteesta Euraasian alueella ja sen haasteista kristityille. Tähän seminariin osallistui noin 10 henkeä. Lähes kaikki seminaarit äänitettiin ja ne pitäisi olla muistitikulla, jossa on myös esitysten PowerPoint kuvat. Näitä muistitikkuja sai tilata etukäteen.

Tapasin lyhyesti joitakin ICMDA:n komitean jäseniä ruokapöydässä ja ohjelmien välissä. Erityisen hyvä oli ICMDA:n johdon ja eri maiden seurojen edustajien yhteinen lounas. Siellä esittäytyivät uudet johtohenkilöt ja kerrottiin tulevaisuuden suunnitelmista. Yhtenä aamuna oli pohjoismaisten seurojen hallitusten edustajien yhteinen kokous, jossa esiteltiin pari ICMDA:n piirissä käytössä ollutta työmuotoa, jotka kuitenkin eivät varsinaisesti ole ICMDA:n työtä vaan ovat omat järjestönsä. Nämä olivat Saline Solution ja Prime International, jotka molemmat ovat koulutshankkeita. Muuten käsiteltiin Pohjoismaille yhteisiä asioita lyhyesti.

Uusi Euraasian alueen aluesihteerin Tomlinson vaikutti energiseltä ja yhteistyökykyiseltä henkilöltä, joka pyrkii myös parantamaan kommunikaatiota ICMDA:n ja kansallisten järjestöjen välillä. Vaikutti selvästi siltä, että toiveissa olisi avoimempi ja parempi kommunikaatio ICMDA:n taholta. Myös uusi pääsihteerin Daryl Hackland antoi positiivisen vaikutelman.

Minulle konferenssi oli tunnelmaltaan kotoinen ja sopiva. Luennoitsijat olivat pääosin päteviä. Erityisen hyvä konferenssi on verkostoitumisen kannalta. Siellä oli mahdollisuus tavata lääkäreitä hyvin monista maista ja erilaisista tilanteista.

Konferenssi oli iso ja haastava melko pienen Itävallan seuran järjestettäväksi. Järjestelyt oli tehty pääosin talkootyönä. Ongelmia ilmeni kuljetuksissa, tiloissa ja tiedotuksessa konferenssin suuruuteen liittyen. Esimerkiksi minun nimeni ei ollut lentokenttäkuljetusten listassa vaikka olin ilmoittautunut kuljetuksiin hyvissä ajoin. Mahduin kuitenkin kyytiin Wienistä. Paluukuljetuksesta sain väärää tietoa ja minut luvattiin poimia majapaikastani aamuyöllä, mutta ei kuulunut ketään sovittuna aikana. Lopulta sain yksityiskyydin konferenssipaikalta Wienin lentokentälle.

Minulle konferenssi jätti positiivisen mielikuvan ICMDA:sta ja herätti toiveita kommunikaation paranemisesta ICDA:n ja jäsenjärjestöjen välillä.

Jukka Knuuttila

